

ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΟΛΥΤΙΚΩΝ ΑΓΓΕΙΩΝ ΕΦΝ ΑΧΑΪΑΡΩΝ

ΕΝ πρόκειται βεβαίως περὶ τῆς γνωστῆς ἀρχαιολογικῆς συλλογῆς τῆς Φιλαράχιου 'Εταιρείας «Οὐρανος», ἣτις ἄλλως εἶναι πτωχὴ ὑπὸ ἔποψιν ἀγγείων κλασικῶν. Ναι μὲν ἡ 'Εταιρεία αὕτη ἔχει μερικὰ ἀγγεῖα καλὺ τοῦ χαλκοῦσαὶ δόνος, τῶν Μυκηναῖκῶν χρόνων καὶ τῆς γεωμετρικῆς ἐποχῆς, κλασικῶν δύμως χρόνων ἀγγεῖα δήλιγιστα ἔχει καὶ ταῦτα μικροῦ λόγου ἀξια. Ἐνταῦθα δύμως πρόκειται περὶ τῆς συλλογῆς ἐξ ἀγγείων πολυτίμων τοῦ ἀξιοτίμου κ. Γεωργίου Παρθενοπούλου, Διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα 'Υποκαταστῆ ματος τῆς Εθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, περὶ δύο ἀγγείων τοῦ δόποιον ἐγχάραμπεν ἐν τῇ καλλίστῃ «Πινακοθήκῃ» τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1911 (σελ. 118). Τότε ἐγχάραμπεν περὶ ἐνός ἀγγείου ἐνεπιγράφουν καὶ ἑτέρου, ἀνευ ἐπιγραφῆς, δημοσιεύσαντες τὰς ἐπ' αὐτῶν κρίσεις τοῦ κ. Ἀρβανιτοπούλου, ἐφόρου τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἀρχαιοτήτων, ἢμεν δὲ τοῦ Λαζαρίδη, ἀνθρώπου τοῦ οἰκουμένης, ὃντος ἐπέδειξεν ἡμῖν ἴανθος πλουσίαν συλλογὴν ἐξ ἀγγείων, ἀτινα προσφάτως εἶχε κομίσει ἐκ τῆς ἐν τῇ πατρίδι οἰκίας του, περιελθόντα αὐτῷ ὡς διωρεά τοῦ πενθεροῦ του. Εἶναι δὲ ταῦτα περὶ τὰ εῖχοτι περίπου, διαφόρων ωντιμῶν καὶ σχημάτων ἀγγεῖα, ἔγχροα τὰ πολλά, μετ' εὐρύθμων γραμμῶν, σχημάτων, κοσμημάτων, γραπτῶν παραστάσεων, πτηνῶν, ἀνθέων κτλ. ἥτοι ἀγγεῖα, τὰ ὅποια θὰ ἔχήλευε πᾶς τῶν ἀρχαιών φίλος.

Παρεγκαλέσαμεν τὸν κ. Παρθενόπούλον καὶ ἐπέτρεψεν ἡμῖν πάντα προθύμως νὰ φωτογραφήσωμεν τούτα ἐξ αὐτῶν, ἀτινα δημοσιεύσομεν ἐν τῇ ἀξιολόγῳ

«Πινακοθήκῃ». Τούτων ἐν είναι ὁ Κομψός Αἰγαῖος, τὸ ἐνεπίγραφον μελανόμορφον δηλαδή, περὶ οὗ ὁ κ. Ἀρβανιτόπουλος χράφει: «Ἀριθ. 1. Κάνθαρος συνφοείδης ἀκέραιος, μελανόμορφος, στιλπνῆς καλῆς γανώσεως, αηλοῦ ἐκλεκτοῦ, ὑπερύθρου, ἐψήσεως ἰσχυρᾶς. Τὰ ὑπέρ τὴν βάσιν περίτεχνα δι' ἐξ ζωνῶν ποιλαιομένων τὰ ἔσω μικρά διόρθωσις κατ' αὐτάς ὑπὸ τὴν δεξιάν λαβήν. Ἐξιστεῖ τοῦ κείλους ἐπιγραφὴ ἐγχάρακτος μετ' ἐπιμελείας ἐπὶ τοῦ ἀγγείου, ἐτοίμου ἥδη ὄντος:

ΚΟΜΨΟΣ ΑΙΓΙΑΣ

διὰ γραμμάτων τοῦ Δ' π. Χ. αἰῶνος. Η ἐρωτικὴ ἐπιγραφὴ ἐκφερομένη διὰ τοῦ ἐπιθέτου «κομψός» ἀντὶ τῶν συνήθων «καλός», «ἀγαθός», «ἄριστος», εἶναι τῶν σπανιωτάτων κατ' ἐμήν ἐνταῦθα γνῶσιν

μοναδική. Τό μνημείον ἀξιολογώτατον κατά ταῦτα.
"Υφ. 0,093, περίμετρος λαιμοῦ 0,268".

Τὸ ἔτερον ἄγγειον δεξιὰ τοῦ Κομψοῦ Αἰγίου, εἶναι δίπτον καὶ μιτρόδον τοῦ προτιγμένου. Φέρει δὲ ὁραῖα κοσμηματα χρώματος μέλανος στιλπνοῦ ἀποκλίνοντος εἰς τὸ καπτανόν, διὰ λεπτοσάτων γραμμῶν.

Τὸ δὲ ὑπ' ἀριθ. 3 εἶναι σκυφοειδές ἀπτον ἄγγειον μεγαλείτερον τοῦ Κομψοῦ Αἰγίου μετ' ἔξεχόν-

τον πλατέων χειλέων πρὸς τὰ ἔξω. Ήερὶ τὴν ποιλίαν κυριοῦται πρὸς τὰ ἔξω καὶ ἔχει δύο ἐφυθρᾶς ζώνας πλατείας, τὴν μὲν κάτωθι τῶν χειλέων, τὴν δὲ ἄνωθεν τῆς βάτεως, μετά δύο στενῶν παραλλήλων ζωνῶν, τὸ δὲ κιτρινωπὸν διάμεσον ἔδαφος κομιεῖται διὰ τριῶν κύκνων καὶ τριῶν ἀνθεμίων ἐναλλάξ κειμένων.

N. I. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΦΙΛΟΠΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ 1913

Ο 1913 ἀνέτειλε διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐν μέσῳ τῶν διμοθροντιῶν τοῦ πολέμου. Αἱ λαχαὶ τῶν μαχητῶν τὸ ὑπεδεχθῆσαν καὶ ἔληξε τὸ α' ἔξα-

μηνον, χωρὶς νὰ ἔχῃ λῆξη ὁ πόλεμος. Συνεπῶς πνευματικὴ κίνητις παρ' ἡμῖν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ. Μόλις κατά τὸ θέρος ἔχοντοῦτα αὐτῇ εἰς θεατρικὰς παραπτάτεις καὶ αὐτάς κατά τὸ πλεῖστον ἐμπνεούμενας ἐκ τοῦ πατριωτικοῦ περιβάλλοντος καὶ ἀπό τοῦ Νοεμβρίου εἰς μουσικὰς συναυλίας καὶ διαλέξεις. Ηενιχραὶ καὶ αἱ ἔκδοτεις βιβλίων ἔνεκα τῶν ἐθνικῶν γεγονότων, τὰ δόπια διεξεδίκουν διλόκληρον τὸ ποινὸν ἐνδιαφέρον.

Τὸ 1913 ὑποδεέστερον ὡς ἐκ τούτου τῶν προηγμένων ἐτῶν εἰς ποτὸν πνευματικῆς παραγωγῆς, παραδίδει τὰ σκηνήτρα εἰς τὸ 1914, τὸ δόπιον ἔργοντα μὲ πολλὰς ἐλπίδας ζωῆς ἀκμαιοτέρας.

Εἰς τὸν ἀπολογιτιῶν τοῦ θνήτοντος ἔτους, ἐκ μὲν τῶν ἐν Εὐρώπῃ γεγονότων, φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν, θὰ μνημονεύσωμεν μόνον τῶν σπουδαιοτέρων, ἐκ δὲ τῶν ἐν Ἑλλάδι πτῶν γεγονός τὸ δόπιον σὰ συντελέσῃ ὥπερ νὰ χαραχθῇ ἐστὸν τὸ δυνατὸν πιστοτέρα ἡ φυσιογνωμία τοῦ νεροῦ ἔτους.

Ἀρχαιολογία. — Ἀναταφαὶ ἐν Ἑλλάδι: «Υπὸ τῆς Γαλλικῆς ἀρχ. σχολῆς εἰς Δῆλον, Δελφούς, Θάσον καὶ Ὀρχομενόν, ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς εἰς Τόρινθα, ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑταῖρίας εἰς Νικόπολιν, Χίον, Πέλλαν, Μυτιλίνην καὶ Κόρινθον, ὑπὸ ἐφόδων τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας εἰς Σούνιον, Θήβας, Θέρμον, Ὄρωπόν, Ἐλασσόνα, ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς σχολῆς εἰς Λοζιόδιον, ὑπὸ τοῦ π. Δαΐσφελδ, εἰς Κέρκυραν, ὑπὸ τοῦ π. Καρβαδίου εἰς Κεφαλληνίαν, ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς σχολῆς ἐν Σπάρτῃ. Ἐπίτης ἐν Τυλίτῳ τῆς Κρήτης ἐνηργήθησαν ἀναταφαὶ. Ἐνόμιμα ἀνευρέθησαν: ἐν Δομοκῷ, Λαρίσῃ, Πειραιῇ, Ἐλευσίνῃ, Καρδίτσῃ, Δουκλίτσῃ, Θεσσαλονίκῃ, Ν. Ἀγγιάλῳ, Ἀλίμαρα, Τεττανίῳ, Κοζάνῃ, Ἀλιμοῦ, Λαυρεωτικῇ, Λευκάδῃ, Εύβοίᾳ, Ἀγ. Σαράντα, Ἐλασσώνῃ. Καὶ οἱ «ἀδελφοί» Ἰταλοὶ ἐπιφελούμενοι τῆς κατοχῆς ἐνήργησαν ἐν Ρόδῳ ἀνα-

σκαφάς, ὃν τὰ ἔνδρα ἔλαβον τὴν πρὸς Ρόμην ἄγουσαν... Ἐκ τῶν ἐν τῇ ἔνεη ἀναταφῶν, μνημονεύεται αἱ ἐν Περγάμῳ, Διδύμοις, ὡς καὶ αἱ ἀνακαλύψεις τοῦ ἀγάλματος τῆς Κλεοπάτρας ἐν Αἴγυπτῳ καὶ τῆς ἐπαύλεως τοῦ Ὁρατίου παρὰ τὴν Ρόμην.

Ἀνεῳδεσις ἐν τῷ βιθὺῳ τῆς θαλάσσης παρὰ τὴν Αἴγυπτον ἴχνων συνοικισμοῦ. — Περιπτώλογή πλείστων ἀρχαιοτήτων εἰς τὰς ἀνακτηθείσας Ἑλλ. πόλεις. — Κατεδαφίσθη ὁ Βυζ. ναός τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου ἐν Καλάμαις.

Ἐπιστήμη. — Διορισμὸς ὡς καθηγητοῦ τῆς Λατινικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ π. Καρδιδ. Ἀνακίρουξις ὡς ὑφασματοτεχνίας Ἑλλ. πόλεις. — Βροχέλλον τῆς δεσπ. Ἐλένης Ἀντωνοπούλου.

Διαγωνισμοί. — Ἐτελέσθησαν οἱ ἔξης διαγωνισμοί: Τῆς Ἐταιρίας τῶν Θεατρικῶν συγγραφέων διὰ συγγραφὴν μονοπράκτου θεατρικοῦ ἔργου—έβραβεύμησαν 4. Τοῦ Ἀβερωφείου δραματικοῦ διαγωνισμοῦ τοῦ Ὁδείου—έβραβεύθη ὁ «Νικηφόρος Φωκᾶς». Τῆς Γλωσσικῆς Ἐταιρίας—έβραβεύθησαν 11 μονογραφίαι. Τοῦ «Συλλόγου τῶν ὑφελίμων βιβλίων» πρὸς συγγραφὴν πολεμικῶν διηγημάτων—έβραβεύθησαν 5.

Προεκρηγήθησαν: Ο Κόντειος γλωσσικὸς ἀγών. — Ο Σχογύτειος νομικὸς ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου: περὶ τῆς Ἐκλογῆς τῶν Ἰσαύρων». — Υπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατ. διὰ στρατιωτικά ἀσπατα. — Ρότσιχλ, δραματικός. — Τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, διά ἀσμαζορώδ.

Ἐν Εὐρώπῃ δύο φιλολογικά βραβεῖα, προσαλέποντα συζητήσεις. Τὸ βραβεῖον Νομπέλη ἀπενεμήθη εἰς τὸν Ἰγδὸν ποιητὴν Ταγκόρ καὶ τὸ τῆς Ἀκαδημίας Γκούγκόρ, ἥτις ἐβράβευσε τὸν «Θαλασσόκοσμον» τοῦ «Ἐλδερ», καταγγελθέντα ἐν τούτοις ὡς αἰλούτιαν.

Ιωβιλαία. — Κατὰ τὸ 1913 ἐωρατάσθησαν αἱ ἔξης ἐπέτεοι: Ἡ τριακοσιετηρίς τῆς δυναστείας τῶν Ρωμανῶν ἐν Ρωσίᾳ, ἡ ἐκατονταετηρίς τῆς μάχης τῆς Λειψίας ἐν Γερμανίᾳ, ἡ ἐκατονταετηρίς τῆς γεννήσεως τοῦ Βάγνερ, τοῦ Βέρδη, τοῦ Βέλγου μουσικοῦ Α. Γρέτεν, τοῦ ἔξερευνητοῦ Λίβιγκστον, τοῦ Γάλλου φυσιολόγου Μπερνάδ καὶ ἡ χιλιοστὴ πανταπατεῖς τοῦ «Σίδη» τοῦ Κορνηλίου.

Καλαὶ τέχναι. — Τὰ ἔνδοξα ἀποτελέσματα τῶν δύο πολέμων θά τροφοδοτήσωσι τὴν Ἑλλην. τέχνην καὶ δὴ τὴν γλυπτικήν. Παραγγελίαι ἐδόθησαν εἰς καλλιτέχνας διὰ τὴν ἀπεικόνισην τῶν πλείστων ἐν τοῖς πολέμοις πεσόντων ἀξιωματικῶν. Ἀλλ' ἡ ἐργασία αὐτῇ ἀνάγεται εἰς τὸ προσεχὲς ἔτος.

Ἐγένοντο καλλιτέχνικαὶ ἐκθέσεις 3, ἡ τῆς π. Φερεκύδη, ἡ τοῦ π. Φερεκύδη, ἡ μάρφτεραι πολεμικαὶ καὶ ἡ τοῦ π. Μποκατσιάμπη.